

СИНОВЕ НА БАБА ЗИМА

Трима братя бѣловласи
Тръгнали сж за дома си —
Въ кжщата на баба Зима,
Дето студъ и бури има.

Първий на години стари
Натоварилъ скжпи дари:
Свински бутъ и кървавица
На изпъкнала гърбица.

Вторий съ дрѣнова върлина
Води новата година.
Знае, тамъ го майка чака,
Бърза да я суровака.

Третий, малко хромъ, следъ него
Куца — мжката яде го.
Нищо сàмо той не носи,
Сякашъ тръгналъ е да проси.

Щомъ ги майка имъ съгледа,
Вече болна, вече бледа,
Тя преви се и зашета
По тавани и кюшета.

Облаци парцали бѣли
Захвърчаха подлудѣли.
Ала тя метлата мѣта
И покри съсь снѣгъ земята.